

מדוע קרע דן בן-אמוץ את עטיפת תקליטו של שמואל יק קראוס?

המיועדים להינתן כמתנות לחברים הטובים. חיש מהר צבאו על הי שולחן עוברים-ישובים, שביקשו לרכוש תקליטים, בכסף מלא. שמו יק ראה מרשרשים והכריז בצרחות: "אני מקבל הכל! מזומנים, דולרים שטרלינגים!" מהר מאוד התרוקנה הערימה. יבי

אתגר הסופר דן בן-אמוץ חקלל בעטיות את המשורר יבי אנשי-הבומה של כסית, המכירים את השניים היטב, נהנו ממריבתם, שהזכירה פיליטון, ואיש מלבד השניים, לא התייחס ברצינות.

תקרית על תקליט

זינק לעבר התקליטים, לקח כמה מהם, הסתובב בין השולחנות ומכר היטב. יש לו ניסיון טוב בזה. גם את ספריו הוא מוכר בדרך זו. נשאלו מעט מאוד אנשים בארץ הזאת, שאוהבים אמנות באמת. אני מוכר מאהבה לדבר, וחוזק מזה אני

צעקות בנוסח זה היוו את שיאה של המסיבה שנערכה בקפה כסית, עם צאת תקליטו החדש של שמואל יקראוס. המריבה החלה כאשר דן בן-אמוץ קנה את תקליטו של קראוס, התבונן בו, ואחרי שניה קרע את

דרעק, מנייק, שיילוק! צועק המשורר יבי לעברו של דן בן-אמוץ, הנמצא בקצה השני של הר שולחן. "ואתה קאפיטליסט, פתיח, הסייאי מממן לך את המודעות בעיתון הארץ!" לא נשאר חייב בן-אמוץ.

שני פרצופים עינו של שמואל יקראוס מציצות מן תוך עטיפת תקליטו, מתחת לפניו נראית רגל של עוף דורס. למטה מימין: משה'לה מרגיע את יבי

כל המישפחה הבהומית הגיעה ל' חגיגה של שמואל יקראוס. המשורר יענק'לה רוטבליט. באמצע: הפסנתרן דני פאר, המשורר יבי, שמואל יקראוס וצ'פאי

גם כתבתי חלק מהטכסטים של ה שירים". חברים קונים, ומשלמים 200 שקל עבור תקליט. אין הנחה לחברים? אני שואלת את קראוס, "החברים שלי מתו ב-48" מכריז הזמר, ומ בקש עוד בירה. המלצר הנאמן, זכי, רץ ומביא בקבוקי בירה, ה מתרוקנים כהרף עין. סוכנות-השחקנים לביאה הון, קר זה תקליט ושמואל יק חותם לה עם הקדשה "באהבה". הסופר יצחק בן-נר כתב על העטיפה "תקליט מומלץ". הגרפיקאי דוד טרסקובר המכונה "טרטא", שעיבד את עטי פת התקליט, ויענק'לה רוטבליט, שכתב חלק ממילות השירים, ניגשים לשולחן ומתעניינים כיצד מתקדמת המכירה. הצייר אורי ליפשיץ מספר שצייר לשמואל יק את העטיפה. מי אמר שאין לו חברים!

צידה האחורי של העטיפה, שעליה היה מודפס שמו של יבי ככותב מילות השירים. "בחיים שלי אני לא אשלם כסף עבור תקליט ששמו של יבי מופיע עליו", הסביר בן-אמוץ את מעשהו. יבי זרק קללות עסיסיות ורק בנס נמנעת תיגרת ידיים בין השניים. אך גם לעטיפה הקרועה יש מחיר: כוכבי שמש, איש הפנ הרים השחורים לשעבר, קנה מייד את הקטע הקרוע תמורת 100 שקל. אך אין סיבה להיבהל. זו היתה בסך הכל מריבה מישפחתית, אשר לשכמותה מורגלים יושבי השולחנות הקבועים של כסית ביום השישי בצהריים.

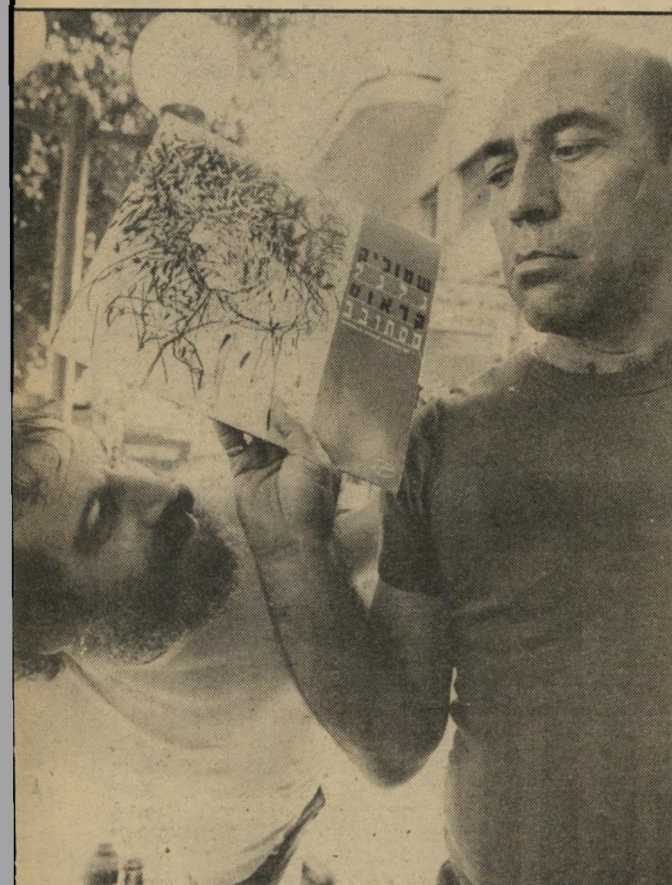

דן בן-אמוץ ביקש את חתימת קראוס על התקליט, ומציע לשי מוליק להפיק את תקליטו הבא, בתנאי שיבי לא יהיה שותף.

אין מקום טבעי יותר לחגוג הוצאת תקליט של קראוס, מאשר כסית, כשהחוגגים הם אנשי הבורה מה האמיתית והטובה של תל-אביב. המריבות האלה רק הוסיפו צבע למסיבה הסוערת. קראוס, חתן ה מסיבה, התיישב לו בצהרי יום הר שישי על הספסל מול בית הקפה, כשלפניו מונחת ערימת תקליטים

מכירה המשורר יבי מחזיק בידיו את תקליטו של שמואל יקראוס. יבי עוד במכירת התקליטים כשהוא עובר משולחן לשולחן. יבי, שכתב את מרבית מילות השירים, חתם עליו.

אל השולחן מגיע הכיבוד — עלי-גפן ממולאים, בלינצ'ס, כרוב חמוץ, סלטים, ממש תאוה לחיך. היין נשפך כמיים, החברה קצת ב גילופין. עם היין מתחיל הויכוח. שימעון קדם, המכונה "צ'פאי", זורק בדיחה. "אתם יודעים שהרר סים הודיעו שהם מוכנים לקבל עשרת אלפים מחבלים, אבל לצינור הגאז, כמובן". הבדיחה אינה מצי חיקה איש. יבי צועק: "כל דם הוא בליבי! אני מתנגד לשפיכות דמים ורצח, ולא חשוב של מי!" צ'פאי

אציצו הצייר אורי ליפשיץ מחזיק בידו את התקליט, כשמחתי תיו, מציץ המשורר יענק'לה רוטבליט. השניים שותפים בהפקת התקליט. ליפשיץ צייר את העטיפה, ורוטבליט כתב חלק מהשירים.